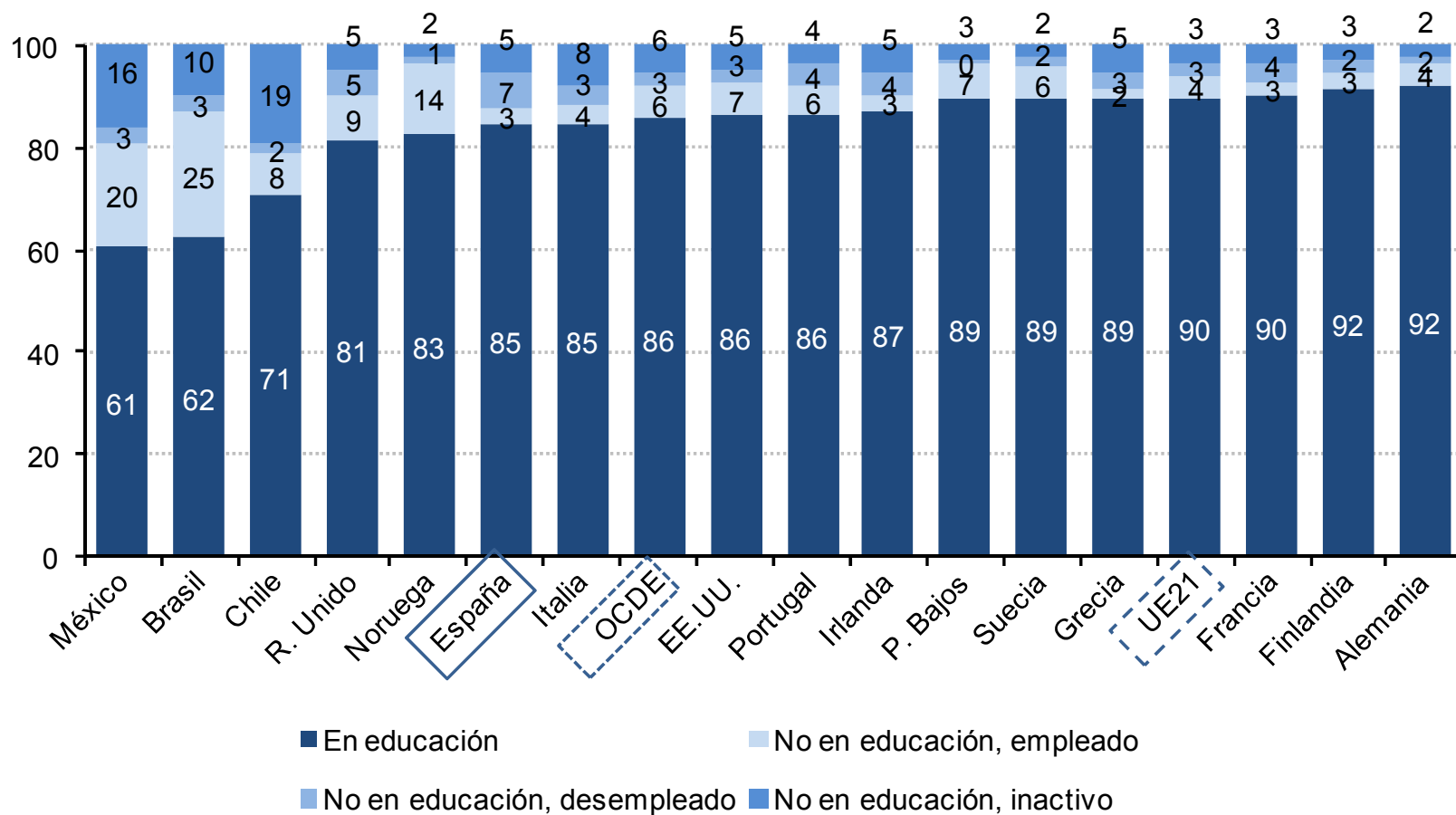

¿Cal pagar els joves per a que
continuïn estudiant?

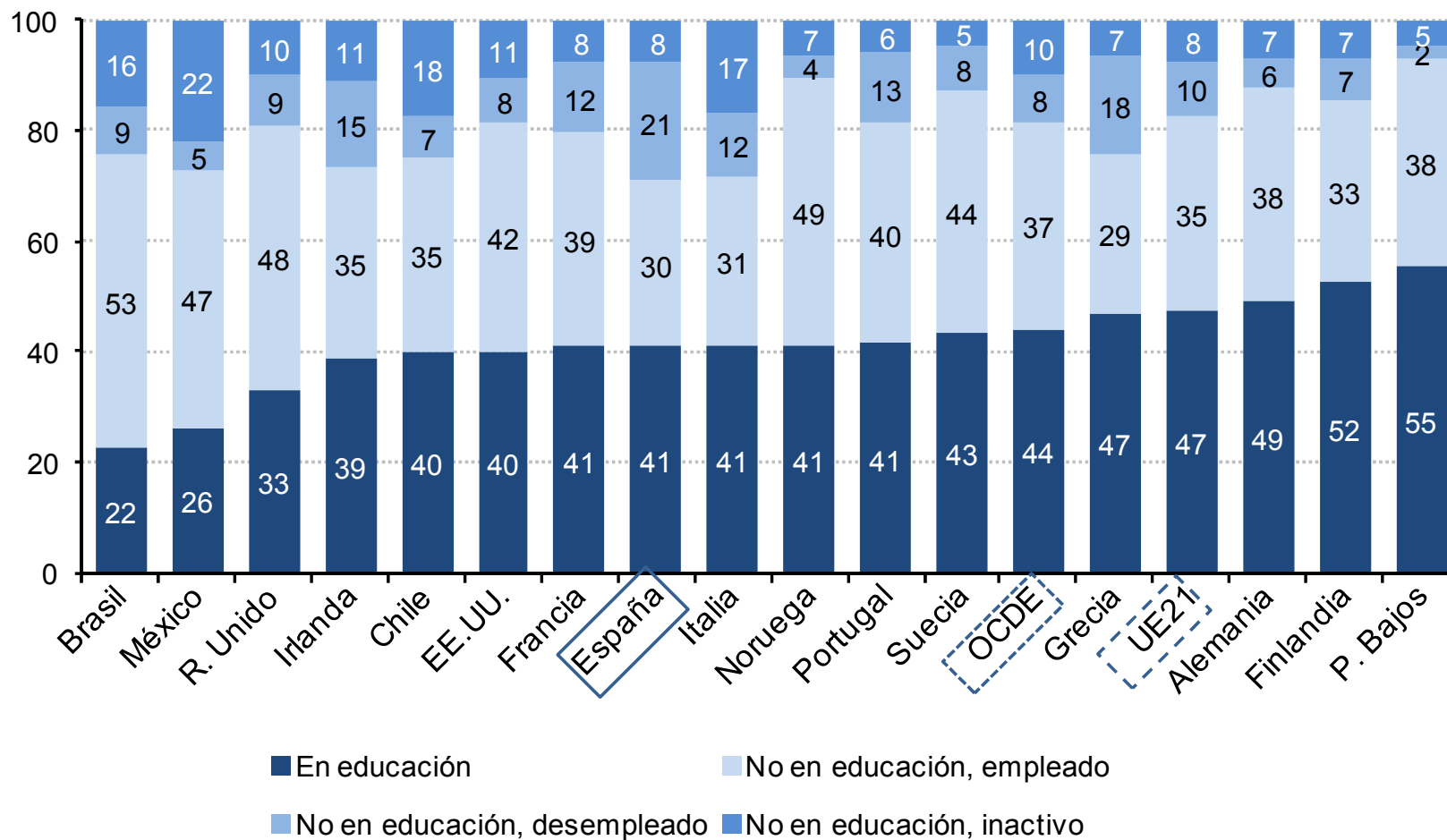
Manuel Bagüés

(Universidad Carlos III de Madrid)

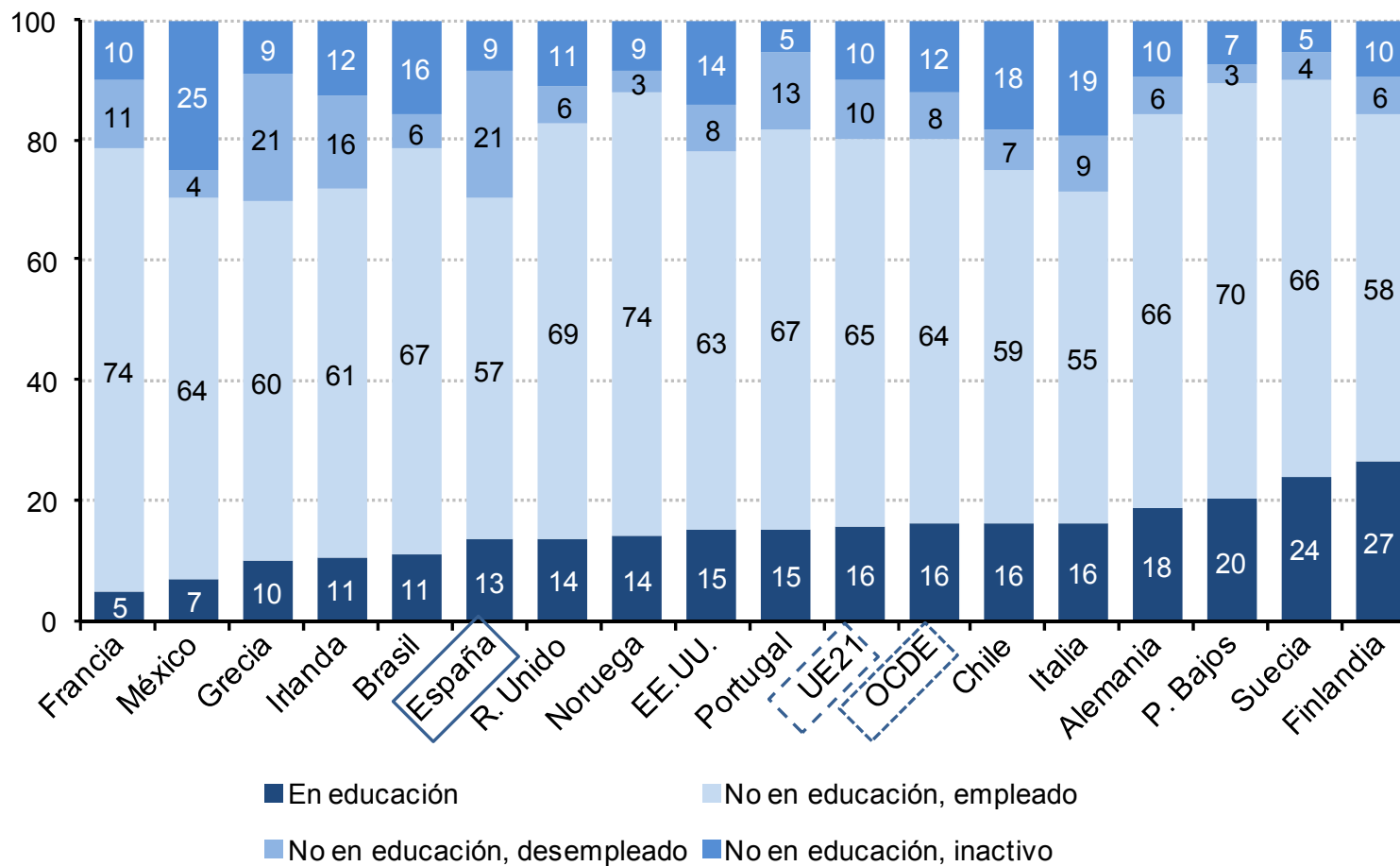
Percentatge de població jove (15-19) estudiant i no estudiant segons el seu estatus laboral (2011)

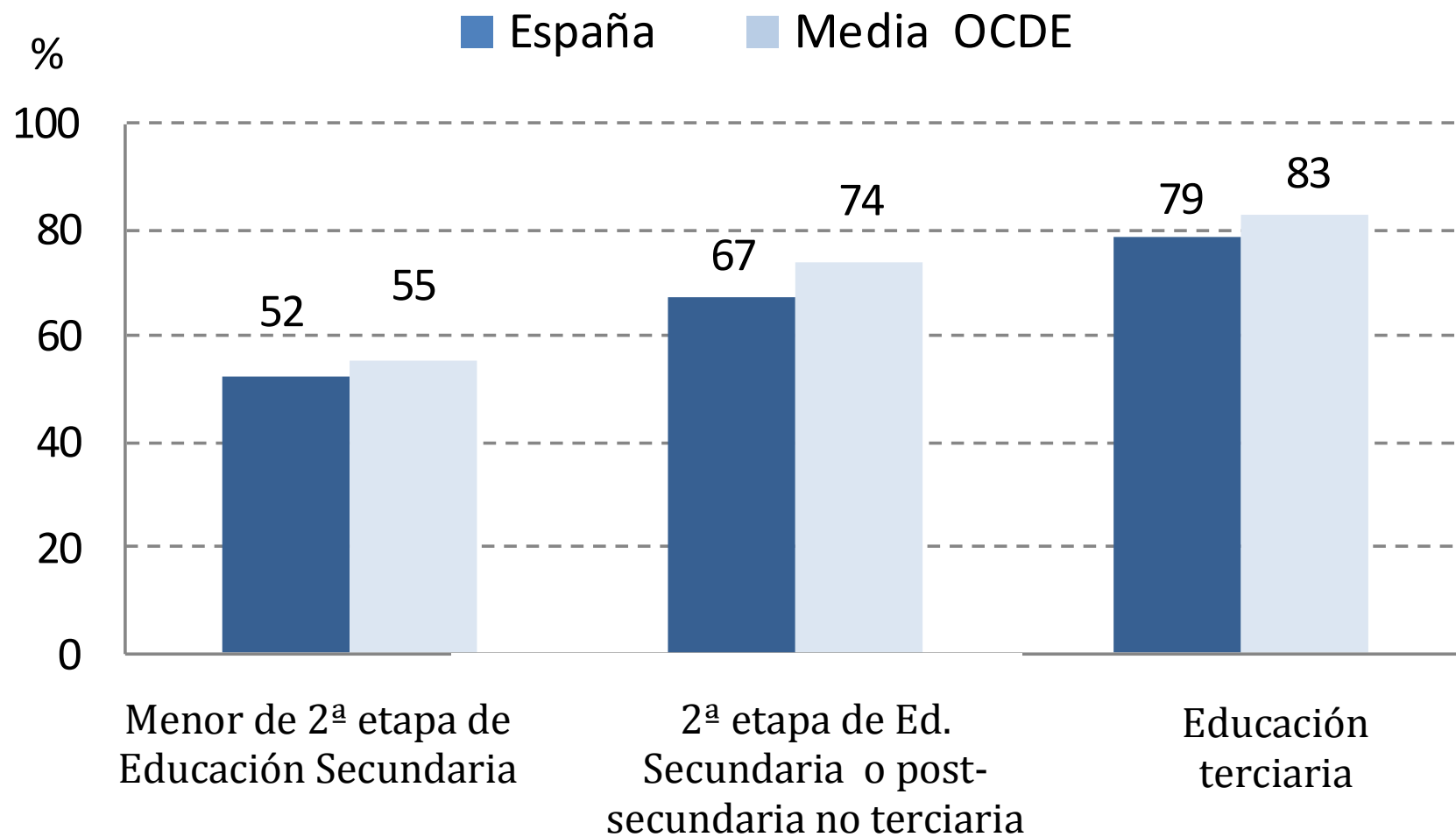
Percentatge de població jove (20-24) estudiant i no estudiant segons el seu estatus laboral (2011)

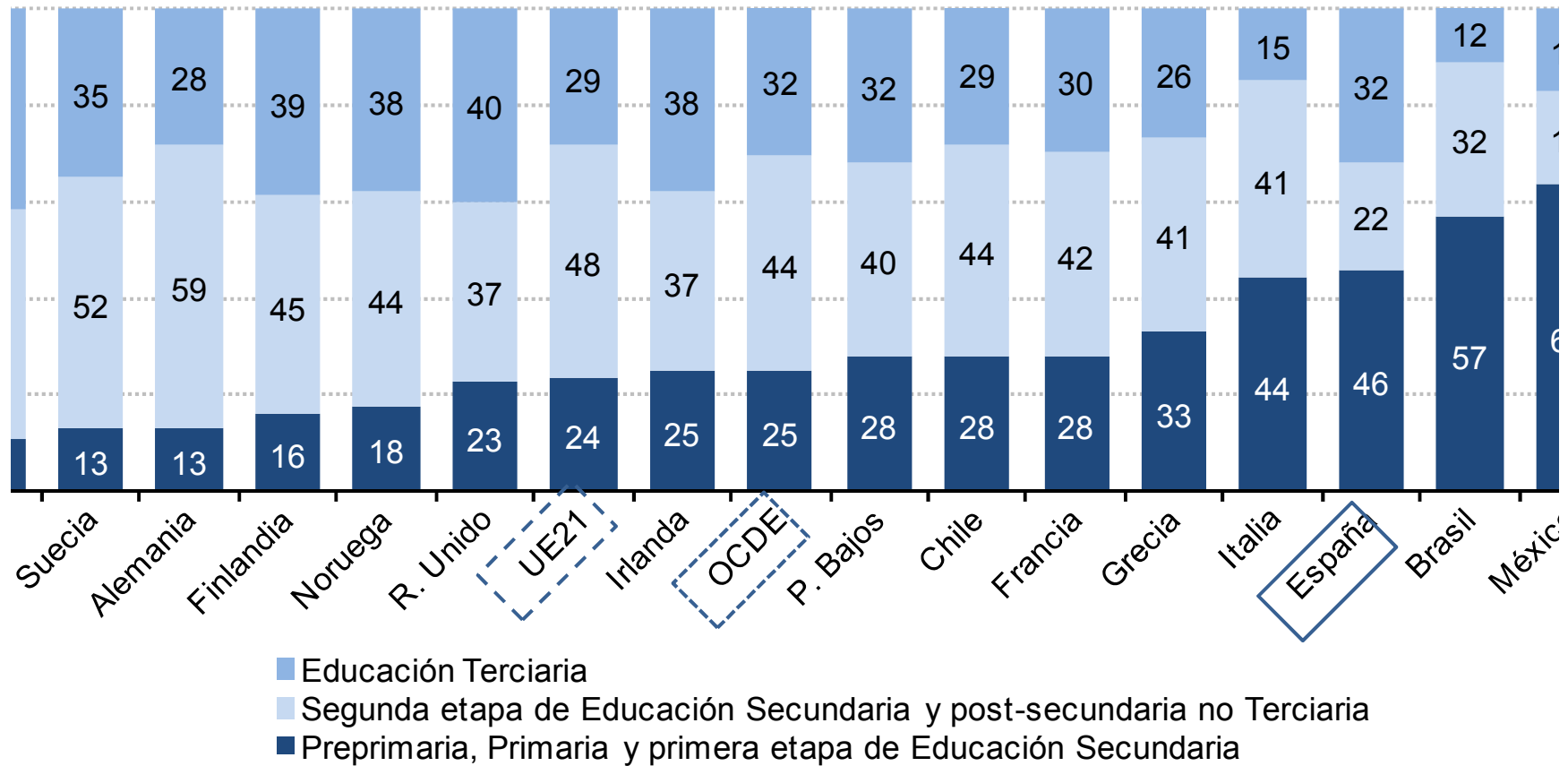
Percentatge de població jove (25-29) estudiant i no estudiant segons el seu estatus laboral (2011)

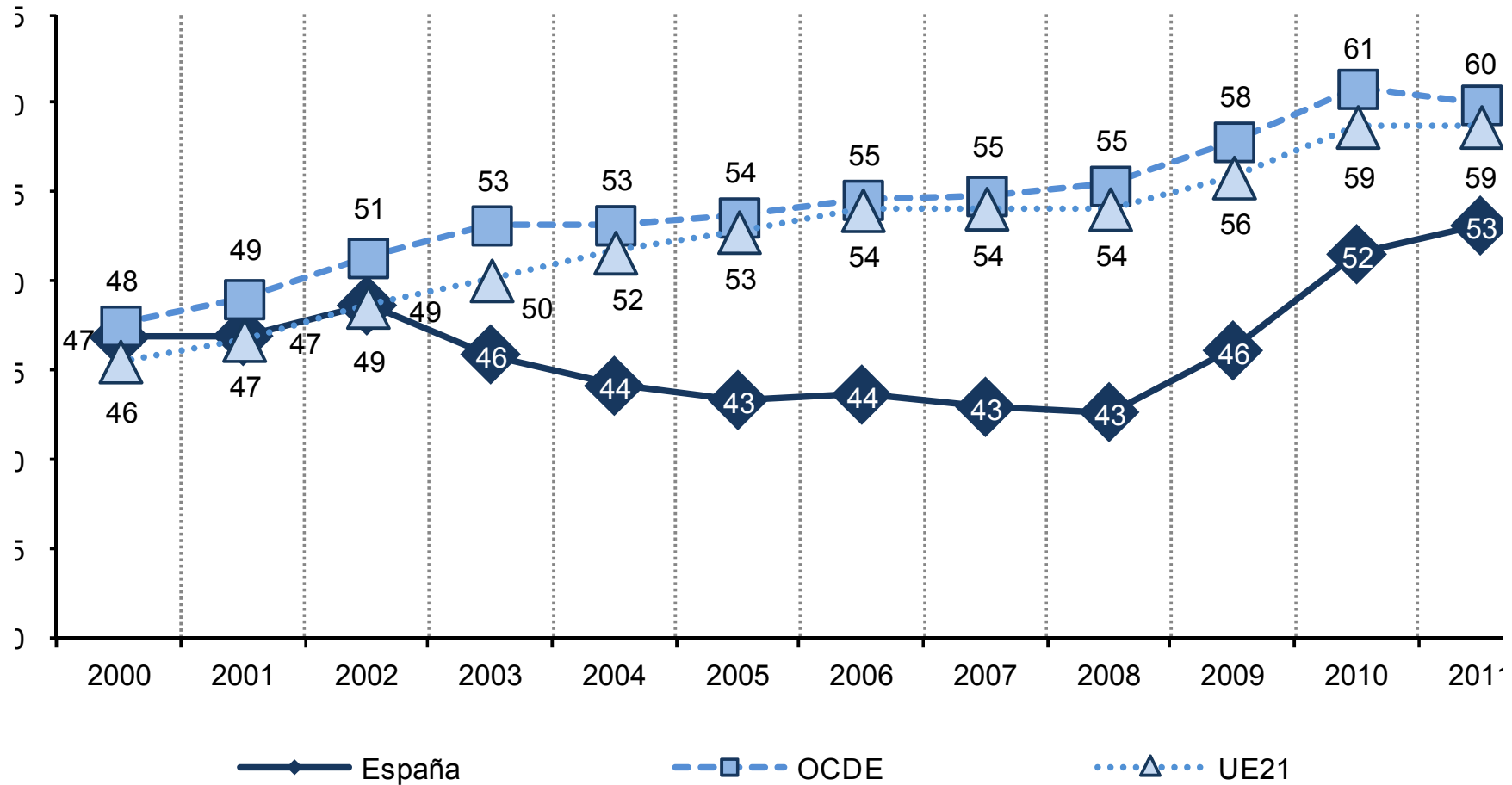
Taxa d'ocupació per nivell educatiu (2011)

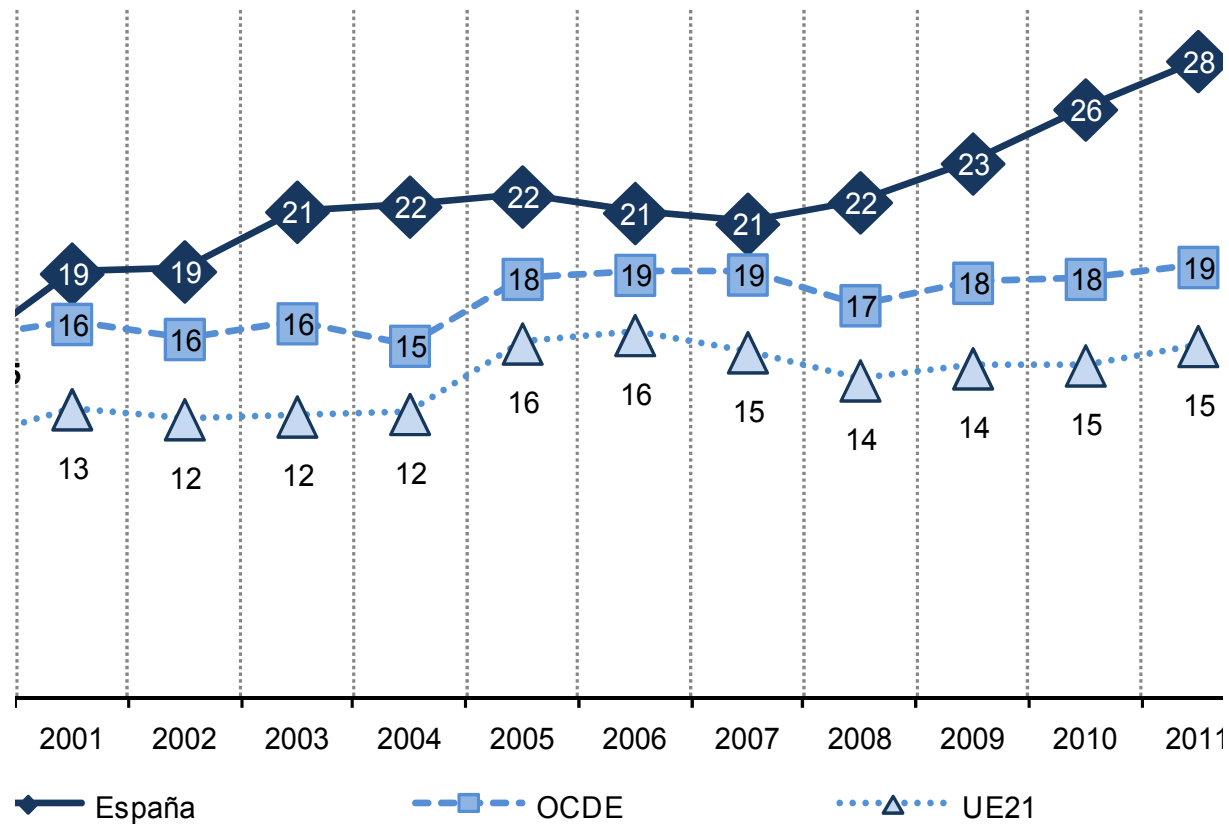
Nivell de formació de la població adulta (25–64 anys) (2011)

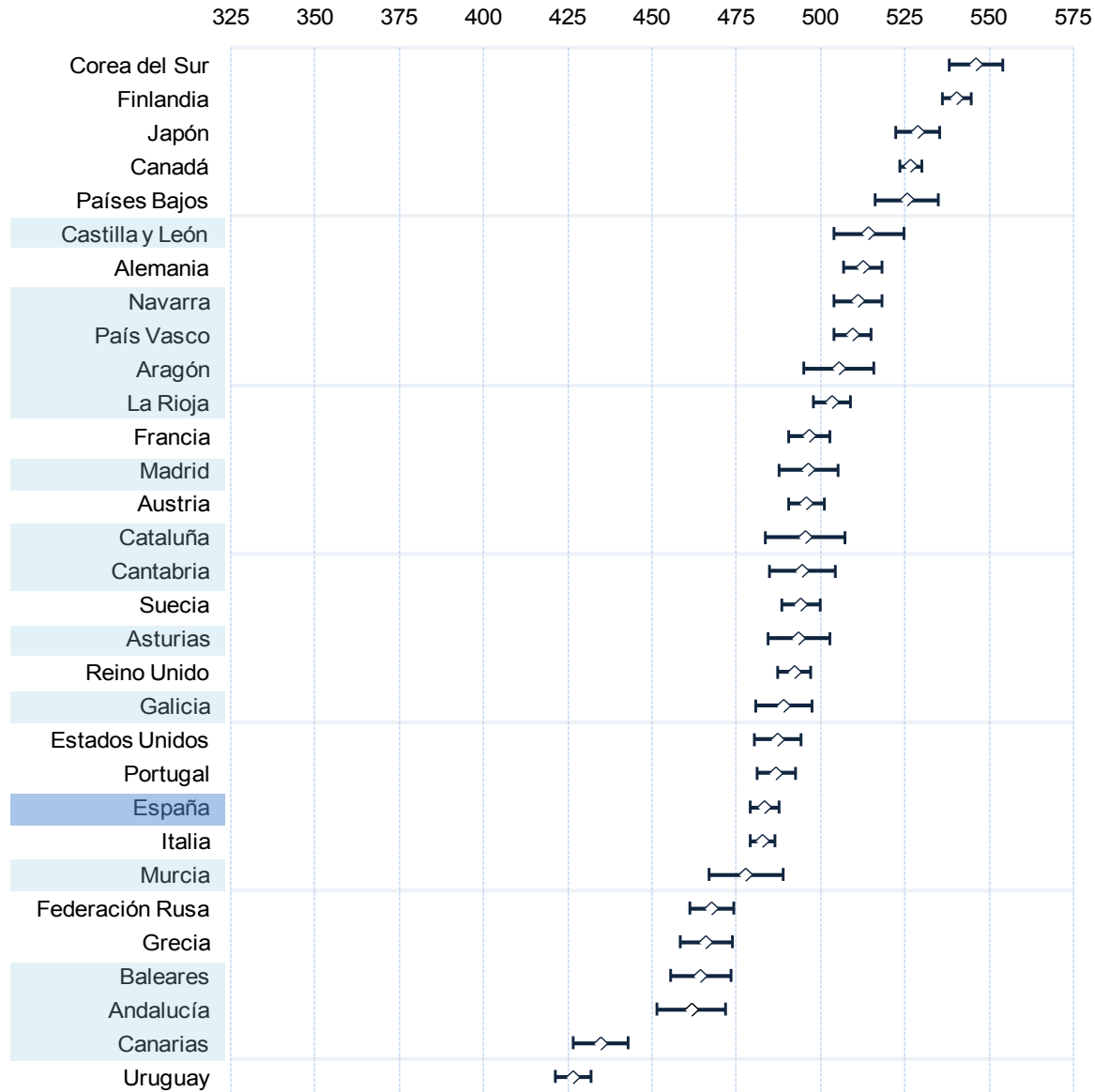
Taxa d'accés a la Universitat (2000-2011)

Taxa d'accés a la Formació Professional Superior (2001-2011)

Resultats a matemàtiques (PISA 2009)

- Però no es tracta només de habilitats cognitives, també son importants les habilitats no cognitives (motivació, capacitat de diferir la gratificació, consciència...)
 - Borghans i Schills (2012)
 - Segal (2012)

Situació

- Massa gent que no acaba la ESO.
- Poca gent fent Formació Professional.
- Performance educativa en general baixa (PISA).
- Possible problema de motivació.

¿Causes del problema?

- Manca de recursos per a educació
 - Despesa educativa més u menys similar a la OCDE
- Massa tard: l'important son els “early investments” (Heckman)
 - Manca de habilitats no cognitives
- Baixos rendiments del estudi
 - A Espanya semblen més petits
- Problemes de “liquiditat”
- Manca de motivació

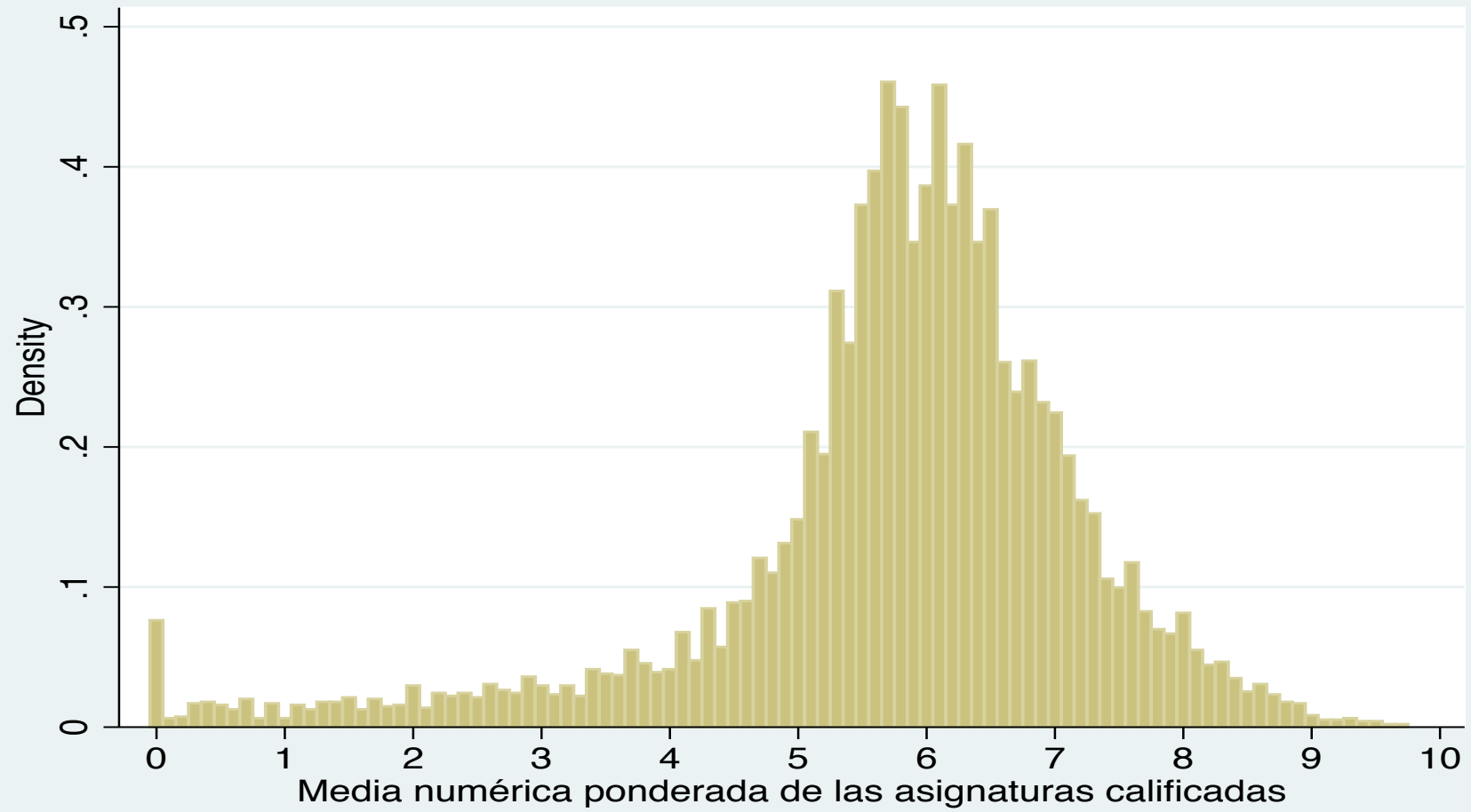
Incentius monetaris

- Als professors o als pares:
 - En funció de la performance dels estudiants a exàmens estandarditzats.
- Als estudiants:
 - Beques en funció de la renda
 - Beques/premis en funció del mèrit
 - Exemple: Extremadura 2012

Evidència empírica

- Ajudes en funció de la renda:
 - Fack i Grenet (2013): a França els estudiants universitaris amb una renda lleugerament superior al mínim que permet accedir a una beca de 1,500 euros tenen una probabilitat un 2-4 per cent més baixa d'anar a la universitat
 - Amb la taxa d'atur actual és probable que l'efecte no sigui molt superior a Espanya tant a nivell universitari com al Batxillerat.

- Ajudes en funció del mèrit
 - Les notes podrien no ser una bona proxy del esforç. Els criteris d'avaluació varien entre centres i tipus d'estudis.
 - Podrien afectar negativament als incentius intrínsecs
 - L'objectiu ha de ser factible

- Poden ser útils quan els estudiants saben que han de fer per millorar. Per exemple, llegir un llibre
 - Fryer (2011)
- Incentius a molt curt termini semblen funcionar millor, especialment si exploten l'aversió a les perdudes.
 - Levitt, List, Neckermann i Sadoff (2011)
- Però és probable que això no millori la motivació intrínseca
 - Cameron i Heckman (1993)

- “Incentives and Test-Based Accountability in Education” (National Academy of Sciences 2011)
 - En general, la evidència dels Estats Units suggereix que els efectes dels incentius tendeixen a ser modestos.
 - La evidència de països en desenvolupament és molt més positiva
 - Els governs i els acadèmics encara no entenen bé com fer servir els sistemes de incentius per a generar efectes positius d’una manera consistent.

Conclusions

- Els incentius monetaris poden funcionar si els estudiants saben com arribar a aquest objectiu
- Poden tenir sentit amb grups d'estudiants que han perdut la motivació intrínseca
- Els sistemes d'incentius generalment comporten costos i beneficis. És necessari disposar de bona evidència empírica.
 - Dades administratives (ex: regressió de discontinuïtat)
 - Experiments aleatoritzats de camp
 - L'avaluació requereix mesures de performance externes a curt i a llarg termini

iGràcies!